

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

KNIHA ZTRACENÝCH VĚCÍ

CYKLUS ILUSTRACÍ

Markéta Hlavatá

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Mediální a didaktická ilustrace

Bakalářská práce

KNIHA ZTRACENÝCH VĚCÍ

CYKLUS ILUSTRACÍ

napsal John Connolly

Markéta Hlavatá

Vedoucí práce: doc. ak. mal. Josef Mištera
Katedra výtvarného umění
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....
podpis autora

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1-2
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	3-4
3 CÍL PRÁCE.....	5
4 PROCES PŘÍPRAVY	6-7
5 PROCES TVORBY	8
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	9-10
7 POPIS DÍLA.....	11-13
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	14
9 SILNÉ STRÁNKY	15
10 SLABÉ STRÁNKY.....	16
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	17
12 RESUMÉ.....	18
13 SEZNAM PŘÍLOH	19

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Kresbě se věnuji prakticky od základní školy. Celou tu dobu mě velmi bavila a naplňovala. Prvotní formování mojí práce začalo okamžikem, kdy jsem začala navštěvovat Základní uměleckou školu. Tady jsme se sice nezabývali uměním na odbornější úrovni, ale začala zde má cesta a formování mojí kresebné osobnosti. Malba mě nikdy příliš neoslovila a tak jsem se věnovala prakticky jen kresbě. Setkala jsem se zde s různými technikami kresby a dostala také základy do některých grafických technik např. linorytu, papírorytu apod. I moje kresba začínala v té době tíhnout ke grafickému uchopení a já si postupně oblíbila perokresbu a určitou dekorativní stylizaci, kterou jsem se snažila stále upravovat a rozvíjet. Vlivem pedagogů a zkušeností jsem se postupně vyvíjela. V této době jsem se také začala zajímat o fotografii a i to mělo vliv na moji tvorbu. Na střední škole jsem se uměním zaobírala na úrovni koníčku. Stále jsem navštěvovala Základní uměleckou školu, ale postupně jsem zjišťovala, že už mi toho nemůže příliš dát. Proto jsem dospěla k rozhodnutí přihlásit se na vysokou uměleckou školu. Ilustrace pro mě byla jasnou volbou vzhledem na charakter námětů mých dosavadních prací, tak k mým preferencím a především tomu, co mě tak bavilo.

Na vysoké škole jsem musela svůj projev zprofesionálnit, pracovala jsem např. na anatomii, studiích přírodnin, prostoru a barevném vyjádření a vlivem pedagogů i okolí tvořeném dalšími studenty jsem se snažila na sobě pracovat. Ovlivňovala mě prostředí školy i vzdělání a postřehy v oblasti dějin umění a další teorii, grafice, knihařství a typografii. Snažila jsem se také více proniknout do oblasti grafických programů, s nimiž jsem so té doby neměla příliš zkuše-

ností. Získala jsem mnoho cenných zkušeností a poznání mnoha chyb svého dosavadního projevu, stejně jako jejich předností. Začala jsem zde také pracovat s technikami, s nimiž jsem do té doby příliš neoperovala. Experimentovala jsem s kombinacemi kresby s malbou akvarelem. Tímto způsobem jsem pracovala hlavně na tvorbě určené dětem, kalendářích a hrách. V minulém ročníku jsem se při tvorbě ilustrovaného Bestiáře pustila také do kombinovaných technik, v nichž jsem uplatňovala jak klasickou kresbu, tak následné digitální úpravy v grafickém programu. Klasická technika však u mě stále vede žebříček oblíbenosti, z tohoto důvodu jsem ji také použila ve své bakalářské práci.

Co se týká mé inspirace, asi nejvíce mě ovlivňuje mé bezprostřední okolí a také časté prohlížení internetových severů zaměřených na prezentaci děl ilustrátorů i umělců mnoha jiných druhů. To mi pomáhá v nalezení inspirace a zároveň se tak seznamuji s aktuálními styly v oboru. Nezapomínám však ani na doby minulé. Myslím, že je důležité čerpat také ze starších a klasických stylů, které nám toho mohou mnoho nabídnout. Osobně se hodně inspiroji v secesi. Často tíhnu k ornamentálnosti a dekorativnosti. Obdivuji díla např. Aubrey Beardsleyho, jeho japanizující styl a použití ornamentu, i práce s plochou a linkou mě velice oslovuje. Dále mě inspiroují také symbolismus a dekadence, např. práce Maxe Klíngera. Celkově se mi líbí motivy a témata tohoto stylu a to nejen v umění, ale také v literatuře. Dalším odvětvím, jenž mě zajímá je grafika, konkrétně např. Josef Váchal, u něho mě oslovují hlavně motivy a určitá syrovost jeho prací. Konkrétně v této práci mě také inspirovala technika mědirytu. V budoucnosti bych chtěla dále pokračovat v hledání nových možností svého uměleckého projevu a poznávání nových inspirativních cest.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Tématem mé bakalářské práce je Cyklus ilustrací. Konkrétně ilustrací k fantasy románu *Knihy ztracených věcí*, jehož autorem je irský spisovatel John Connolly. Jak už bylo řečeno, jedná se o fantasy, nezřídka se pohybující na hranici hororu. Příběh se odehrává ve dvou světech – v Anglii uprostřed 2. světové války a poté v paralelním světě spletených příběhů, kam se hlavní hrdina posléze „propadá“. Tímto hlavním hrdinou je chlapec David, kterému zemřela matka a on se nehodlá smířit se skutečností, že se jeho otec znovu oženil a jemu se narodil malý bratr. David se upne na četbu knih a stává se introvertním a také nevyrovnaným. Nakonec při pádu bombardéru na zahradu, kde se David zrovna nachází, dojde průniku realit a on se ocitne v podivném, nebezpečném světě pohádek i děsivých příběhů. Dozví se, že se musí vydat na cestu za zdejší králem, který údajně vlastní kouzelnou *Knihu ztracených věcí*. David věří, že s její pomocí by se mohl dostat domů. Na cestě čelí mnoha nebezpečím především v podobě plemene pololidských vlků a jiných příšer. Potkává přátele, kteří postupně umírají, až se k zámku krále nakonec dostane zcela sám. Cestou se mu zjevuje tajemný skřet Hákáč, který ho pokouší, aby mu vydal nenáviděného bratra a nahradil starého krále, až jeho čas vyprší. David však cestou dospívá a Hákáčovi proto nepodlehne. Nakonec však dojde k odhalení, že *Knihy ztracených věcí* není kouzelná, ale je jakýmsi deníkem králova života, který si od dětství psal. David se nakonec dostává domů díky vlastnímu vyspění a přičinění. *Knihy* končí shrnutím Davidova dospělého života a je završena jeho smrtí.

Knihu jsem zvolila proto, že se mi líbí její atmosféra, schopnost vtáhnout čtenáře do poutavého příběhu. Od dětství mám rá-

da knihy tohoto žánru a jako svoji bakalářskou práci jsem chtěla ilustrovat právě takovou knihu. Chtěla jsem se věnovat tématu, které mě zajímá a dělá mi radost a pokusit se vystihnout její atmosféru pomocí kresby. Taky její myšlenka jako taková mě velmi oslovila. Ukazuje, jakou moc můžou mít příběhy a že i v dospělosti by člověk neměl zapomínat na pohádky a moudrost, jež se v nich ukrývá.

3 CÍL PRÁCE

Cílem mé práce bylo vytvořit cyklus 27 kresebných ilustrací. Jelikož se jedná o ilustrace k fantasy knize pro mládež a potažmo i pro dospělé, bylo mým cílem také nalézt způsob kresby, styl a celkové vyznění, jenž by cílovou skupinu zaujal. Chtěla jsem také zvolit adekvátní a dostatečně zajímavé nebo zábavné motivy z této knihy. Zároveň s tímto záměrem jsem však svými ilustracemi chtěla především podpořit a alespoň v nějaké míře také obohatit příběh a celkovou atmosféru knihy. Mým cílem bylo také nabídnout divákovi vzájemně se podporující cyklus, který bude společně fungovat jako další nitka příběhu knihy. Jelikož se jedná o cyklus ilustrací, rozhodla jsem se nevázat celou knihu, ale vytvořit obdobu grafických listů uložených v deskách. Kopie ilustrací jsem se rozhodla prezentovat po devíti na třech paspartách formátu B1.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Do procesu přípravy práce bych zahrnula i opětovné přečtení vybrané mnou ilustrované knihy, ačkoli jsem ji nečetla poprvé, toto podrobnější zopakování s jasným záměrem budoucí ilustrace mi umožnilo rozvrhnout si děj a zvolit jednotlivé možné motivy budoucích ilustrací, jejich vzájemnou návaznost a běh. Také mi to pomohlo vcítit se do atmosféry příběhu, kterou bych chtěla svým ilustracím vtisknout.

Samotnému kreslení předcházela řada konzultací s vedoucím práce a série skic a návrhů. Nejprve jsem vyřešila motivy, počet a následně kompozice jednotlivých ilustrací. Tento konečný počet se nakonec ustálil na 27 ilustracích formátu A5. Každou z nich bylo třeba nejprve hrubě naskicovat na menší formát v několika variantách, z nichž jsme pak s vedoucím mé práce společně vybrali ty nejvhodnější. Nejprve jsem si pohrávala s myšlenkou záměrně umístit všechny ilustrace do středové kompozice a vytvořit tak jakási okna do příběhu. Potom se však ukázalo jako vhodnější použít kompozice různé, což podle mého názoru dodá celému cyklu dynamiku a zabrání případnému stereotypu prací. Po takovémto kompozičním vyřešení všech ilustrací jsem přešla k podrobnějším skicám a hledání stylu a techniky.

Od začátku jsem byla rozhodnutá pro kresbu, zbývalo jen zvolit techniku a dát se do prvních návrhů realizace. Nejdříve jsem váhala mezi kresbou tužkou a perokresbou. Nakonec jsem zvolila perokresbu, nejen proto, že mám k této technice blíže, ale také se její charakter lépe hodí k finálnímu způsobu kresby a konečnému řešení mé práce. Před kresbou finální ilustrace na kvalitnější papír, jsem si připravila ještě rychlou upřesňující podskicu tužkou a na

ni pak pokračovala perem a tuší. Do procesu přípravy bych také zahrnula procházení obrázků a materiálů např. dobového oblečení a účesů postav a některé bojové techniky. Tuto techniku jsem sice neinterpretovala přesně – to však také nebylo mým záměrem – snažila jsem se však dodržet alespoň základní podobu těchto věcí, korepondující s danou dobou. Toto se týká hlavně obrázků z Davidova domovského světa, v paralelním světě jsem pak měla více prostoru pro fantazii. I tak jsem se ale obeznámila např. se svalovou anatomí koně nebo základní skladbou brnění.

5 PROCES TVORBY

Samotná realizace prací prošla dlouhým vývojem, co se týká způsobu kresby. Prvotní návrh řešení se ukázal být příliš zdobný a dekorativní a nevhodně kombinoval ornamentální, secesní linie s naturalistickou texturou. U dalších pokusů jsem se proto snažila svou techniku usměrnit a dát jí jasný směr, který by zároveň korespondoval s atmosférou knihy. Zprvu jsem experimentovala se šrafurou v jednotlivých plochách. Bohužel tento způsob kresby a výplně jednotlivých ploch v konečném výsledku působil příliš nudně, strojeně a bezmyšlenkovitě a nefungoval ani v jedné z uvedených technik. Některé plochy a místa ilustrací se zdála příliš monotónní a vyvstaly také problémy s adekvátním uchopením kompozice. Po těchto neúspěšných pokusech jsme se s vedoucím mé práce rozhodli zmenšit formát prací z A4 na A5. Změna formátu mi velmi pomohla ujasnit si a správně zvládnout připravené kompozice.

Ve finálních ilustracích jsem se pod vedením vedoucího práce dopracovala k použití čistých slabých linií, inspirovaných technikou mědirytu a dalších grafických technik. Snažila jsem se však vyvarovat čistých černých ploch, které by ve výsledku působily rušivě. Namísto toho jsem tmavá místa vyplnila šrafurou nebo shlukem linií. Také jsem se už tolik nesnažila zaplňovat celý formát, ale spíše využít čistého papíru a nechat na něm lineární ilustrace pracovat a vyniknout. Zároveň jsem tímto způsobem chtěla podpořit fantazii a imaginaci budoucího diváka. Jak ve tmavých částech ilustrací, tak v celkovém vyznění cyklu figuruje zhuštěná struktura linek, která vyvolává dojem šedé barvy. To podle mě činí ilustrace jemnější a čistší na pohled. V některých ilustracích jsem dojem šedé vytvo-

řila také množstvím detailů a chtěla jsem tak dát divákovi možnost hledat a objevovat různé části ilustrace.

Postupně jsem vytvořila všech 27 ilustrací, které jsem následně zapaspartovala po devíti do 3 paspart formátu B1. Pozadí (barvu paspart) jsem zvolila tzv. holubí šedou, která je velmi jemná, dalo by se říct teplá a odpovídá přírodní barvě knihařské lepenky. To proto, aby ilustrace vynikly a okolní barva k nim nebyla příliš kontrastní a nerušila je, naopak by je měla podporovat.

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Jak jsem již zmiňovala výše, jako techniku svých kreseb jsem nakonec zvolila perokresbu. Použila jsem klasické pero s tenkou kreslicí násadkou. Zkoušela jsem pracovat i s technickým perem, ale došla jsem k názoru, že jeho stopa není tak členitá, jak bych u těchto svých lineárních kreseb potřebovala. Kreslila jsem výlučně černou tuší.

Jako podklad jsem vybrala silnější, strukturovaný akvarelový papír, kterým jsem se snažila linku podpořit. Konečná prezentace práce jsou tři pasparty formátu B1, po devíti ilustracích. Tyto ilustrace jsou kopie originálů – i pro tyto kopie jsem vybrala stejný strukturovaný papír (o něco menší gramáže) jako pro originály, aby byl rozdíl tisku patrný co nejméně.

Dále pak pevné desky s chlopněmi formátu A3 s paspartovanými originály ilustrací. Desky jsem vyrobila v knihařské dílně. Použila jsem klasický, obyčejný model desek, svázaných tkalouny s vlepenou kapsou s chlopněmi, jež má za úkol chránit pasparty s originály ilustrací. Desky mají poloplátěný hřbet, jsou vyrobeny z 3 mm lepenky a potaženy speciálním potahovým papírem. Věnovala jsem pozornost také barvě potahového materiálu, plátna i vnitřní kapsy. Vnější potah desek je tvořen šedým strukturovaným papírem, který podle mého názoru skvěle koresponduje s atmosférou knihy i ilustrací. Plátno jsem použila černé, pokud možno neutrální. Vnitřní kapsa, chlopně a předsádka jsou vyrobeny s vínového papíru se strukturou připomínající kůži. Rozhodla jsem se použít tento barevný akcent a ozvláštnit tak celý obal. Vínová podle mě také koresponduje s knihou a může být symbolem určitého nebezpečí, zvrácenosti a nepohádkovosti světa, v němž se příběh odehrává.

7 POPIS DÍLA

Jak už bylo řečeno, cyklus ilustrací se skládá z 27 vzájemně se doplňujících ilustrací. Na následujících řádcích se pokusím každou z nich popsat s ohledem na literární předlohu a pohnutky, jež mne vedly k tomuto jeho ztvárnění. Cyklus začíná pohledem na rodinnou fotografii, skoro všechny osoby – otec, macecha, David – mají záměrně skrytou tvář. Snažila jsem se zde zobrazit vztahy hlavního hrdiny Davida s jednotlivými členy rodiny na počátku příběhu. Roh fotografie s hlavou otce je utržený – otec Davida zklamal, když matku nahradil. Macešina tvář je zcela vystřížena, bratr má tvář odkrytou – je však nenáviděn, proto se od něj David odvrací. David samotný má obličej rozmazaný – otáčí se totiž za obrazem mrtvé matky na stěně. Matčin obličej je neporušený. Druhá ilustrace zobrazuje knihovnu. Knihy v ní jsou v pohybu, šeptají a postupně ovládají Davida. Na třetí ilustraci vidíme Davida při přechodu do jiného světa skrz kamennou zídku na zahradě, v pozadí je padající bombardér, který průchod doprovázel. Čtvrtá část ukazuje první velkou hrůzu, s níž se David v novém světě setká, a která paradoxně pochází z jeho domova. Mrtvola vojáka z padlého letadla. Postava visí hlavou dolů z okraje obrázku, aby byl navozen dojem pádu a zároveň úlek z jeho náhlého zjevení. Pátá ilustrace je domek dřevorubce, s nímž se David setká. Dřevorubec vypráví příběh o zrození Vlkounů – pololidských vlků, proto je domek tvořen liniemi, které vrcholí v komíně a unikají ven v podobě běžících vlčí smečky. Na šestém obrázku se do tohoto příběhu přeneseme pohledem na postel se spící Karkulkou a vlkem – párem, jenž počal tuto novou rasu. Sedmá část pak ukazuje šik pochodujících a záměrně uniformních Vlkounů – jejich postoj a organizace symbolizuje přerod od zvířat k lidem a slibuje válku, kterou později rozpoutají. Ilustrace čís-

lo osm zobrazuje hlavu jednoho z Vlkounů se sekerou v tlamě – symbolizuje smrt Dřevorubce. Na následující ilustraci vidíme postavu, s níž se David setkává na cestě – tlustá a rozmařilá Sněhurka, marně čekající na prince, krmená a obskakovaná trpaslíky – nerozumný konec jedné z nejznámějších pohádek. V další ilustraci se příběh posouvá dál, zobrazuje mutanta, stvořeného šílenou Lovkyní, která si vytváří kořist spojováním zvířat a lidí pomocí kouzelného lektvaru. Jedenáctá ilustrace je zaplnění trofejemi Lovkyně na zdi. Následně zobrazují samotnou Lovkyni a to v okamžiku její smrti, protože toužila stát se neporazitelným kentaurem, chtěla se spojit s koněm, k vyplnění těla jsem se inspirovala svalovou anatomí člověka a koně. Umístila jsem jednotlivá torza pouze do prostoru čisté plochy, aby vynikla absurdita a děsivost tohoto přání. Na třinácté ilustraci je rytíř Roland – další Davidův ochránce a společník. Rolandovo brnění pokrývají ornamenty z květin, snažila jsem se tak naznačit jeho sexuální orientaci. Dále vidíme pohled na bojiště s mrtvými rytíři a tankem – tato absurdní scéna byla vytvořena průnikem realit. Čtrnáctá ilustrace ukazuje Stvůru – příšernou bytost, s níž hrdinové cestou bojují. Stvůra symbolizuje Davidův největší strach, který si sem přenesl z vlastního světa. Následuje trnový zámek leviťující nad krajinou, cíl Rolandovy cesty a také místo jeho smrti. Na patnáctém obrázku je brána do trnového zámku. Sedmnáctá ilustrace nabízí pohled z údolí na cíl Davidovi cesty, hrad krále. Zde jsem využila linie k tomu, aby zámek působil až organicky, dojmem že ze skály vyrůstá. Další je vyčerpaný starý král s Knihou ztracených věcí. Následná ilustrace zobrazuje přesýpací hodiny, které odměřují čas králova a zároveň Hákáčova života a za nimi ženu se zrcadlovými očima – jednu z podivností, které Hákáč ukrývá v zámku. Následující ilustrace zachycuje bitvu lidí s vlky. Další část cyklu ilustruje

Hákáčovu smrt – sám sebe roztrhal, když neztvůzil nad Davidovou vůli. Opět jsem využila plochy a umístila do ní jednotlivé kusy jeho těla spolu s brouky, kteří je obývali. Následuje dutý strom s průhledem do jiné reality. Poslední čtyři ilustrace odhalují tajemství Knihy ztracených věcí, která je vlastně knihou života, albem i deníkem, proto je tak nesmírně cenná i bezcenná. Stránky jsou přímým pohledem do knihy a jsou jako by průřezem života Davida po návratu domů, písmo i jazyk jsou záměrně neznámé, použila jsem vygenerovaný zástupný text, především proto, aby divák srozumitelný text příliš nerozptyloval. Také jsem při tvorbě a komponování těchto ilustrací použila vlastní natrhané skicy, které jsem nejprve skládala na papír a poté podle nich kreslila samotné finální ilustrace.

Cyklus je zakončen poslední stranou z Knihy ztracených věcí. Zápis zde v polovině stránky končí a symbolizuje tak konec života hlavního hrdiny, jež ji psal.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Při tvorbě tohoto cyklu jsem se snažila pracovat především sama na sobě. Chtěla jsem svůj způsob kresby někam posunout a při následném porovnávání prvotních záměrů, skic a návrhů jsem byla překvapena patrnými rozdíly. Tato má práce a její určitý pozorovatelný vývoj by podle mého názoru mohl být přínosem oboru v tom, že mi ukazuje (ačkoli tento pohled je velmi subjektivní), jak důležité je vlastně neustálé hledání své vlastní osobní cesty a vlastního vyjádření, s nímž je sám autor ztotožněný. Uvědomila jsem si také, že tato cesta stále pokračuje a je velmi důležité se ve své tvorbě neustále zdokonalovat a posouvat vlastní hranice, přestože technika je zcela klasická a nepracuje s žádnými novými a nebo nezvyklými prvky.

I toto klasické vyjádření může být určitým přínosem v tom, že někdy není třeba experimentovat s technikou, aby se člověk dokázal posunout, vytvořit něco zajímavého nebo jen sám sebe ve své tvorbě nasměrovat správnou cestou. Tím určitě nechci říct, že bychom měli nové nebo námi nevyzkoušené techniky podceňovat – je velice důležité zkoušet různé cesty a dobývat nová pole našich možností.

9 SILNÉ STRÁNKY

Podle mého názoru patří mezi silné stránky mé práce to, že jsem se snažila, pokud to bylo možné ponechat divákovi, potažmo čtenáři prostor pro fantazii a to především, co se týče reálií, jen malého zasazení příběhu (v paralelním světě) do určité doby. Chtěla jsem, aby měl divák možnost popřemýšlet nad tím, co se vlastně na ilustraci a v příběhu opravdu odehrálo, z tohoto důvodu jsem několikrát pracovala pouze se symboly. K tomuto má také dopomáhat absence nebo potlačení většiny pozadí – pozadím ilustrace je vlastně samotná kniha, struktura papíru. To, podle mého názoru vybízí diváka k zapojení fantazie a vlastní imaginace. Až na malé výjimky má také divák nad mou prací možnost dívat se očima hlavního hrdiny, což dodává příběhu a vyprávění na síle.

10 SLABÉ STRÁNKY

Uvědomuji si, že má práce by k dokonalosti potřebovala ještě o něco více času, pokusů, hledání a dotahování některých ilustrací a detailů k ještě lepšímu výsledku, snažila jsem se však zvládnout ji co nejlépe.

Některé vlastnosti, které jsem zmiňovala v kapitole Silné stránky, mohou být paradoxně vnímány i jako slabší. Bez znalosti příběhu knihy a s absencí přiloženého textu, nemusí ilustrace patřičně vyznít a divák se v nich nemusí úplně zorientovat a poznat jen na jejich základě celý příběh.

Seznam použitých zdrojů:

CONNOLLY, John. *Kniha ztracených věcí*. 1. vyd. v českém jazyce. Praha: BB/art, 2008, 303 s. ISBN 978-80-7381-242-3.

TEISSIG, Karel. *Kresba*. Praha: Aventinum, 2010. ISBN 978-80-7442-009-2.

ZRZAVÝ, Josef. *Anatomie pro výtvarníky*. Praha: Avicenum, 1977. ISBN 08-017-77.

BOHATCOVÁ, Mirijam. *Česká kniha v proměnách staletí*. Praha: Panorama, 1990. ISBN 80-7038-131-0.

WIGAN, Mark. *Umění ilustrace: vizuální myšlení*. Brno: Computer Press, 2010. ISBN 978-802-5129-708.

KUBÍČEK, Jánuš. *Kresba a grafika - Drawings and graphics*. Brno: FOTEP, 2004. ISBN 80-86871-00-2.

KREJČA, Aleš. *Grafické techniky*. Praha: Aventinum, 1990. ISBN 80-852-7748-4.

SZUNYOGHY, András. *Anatomie pro výtvarníky, Zvířata*. Praha: Slovart, 2013. ISBN 978-80-7391-776-0.

GRAY, Peter. *Kresba a ilustrace: příručka pro výtvarníky: praktický a inspirativní průvodce pro všechny výtvarníky*. Praha: Svojtka, 2010. ISBN 978-807-3527-549.

Resumé

The topic of my bachelor's work is Set of illustrations. I created twentyseven A5 illustrations. I present them in three B1 passe-partouts and one handmade A3 case. I chose the fantasy novel by John Connolly as the main theme. I really like this genre and also ideas in this book. This novel is called The Book Of Lost Things. The story tells about young boy David. His mother is dead and now he has the stepmother and small stepbrother. Although they are nice David hates them. He is upset and loves only reading his books. Then David falls in the magic fairytale parallel world. There are a lot of dangers, especially the race of mutant wolves. David goes through many adventures and he must become mature. He wants to go home. Then he must make a journey to king of this land. The king has the legendary Book of lost things. David hopes this book is a way how to get home. Before the final drawing I had to look for the right way. At first I chose the motives of illustrations, created compositions and drew a lot of sketches. I chose the pen-and-ink drawing as main technology and used the black ink on the white structured papers. I looked for the right technology and style for a long time. I consulted with my work's leader many times. At last I chose the linear style. It was inspired by copper engraving. My main goal was to create the magic atmosphere with adequately interesting motives in my pictures. I often worked with the white paper's surface. I hope it can support viewer's fantasy and imagination. He can think about the story and look through the main hero's eyes. During my work I was trying to get better and be better at drawing. I see some results already. People must always try to get better at their skills. I think it might contribute for my field.

Seznam příloh

Příloha 1

Ukázka prvotních kompozičních skic

Příloha 2

Větší a podrobnější skicy

Příloha 3

Některé z nepoužitých variant a skic

Příloha 4

Návrh konečného řešení č. 1, technická pera, dekorativní kombinace lineárního řešení s naturální texturou

Příloha 5

Návrh konečného řešení č. 2, tužka, šrafura

Příloha 6

Návrh konečného řešení č. 3, tuš, pero, šrafura

Příloha 7

Ukázka nevyužitých pokusů o finální řešení, šrafura, výrazné černé plochy

Příloha 8

Ukázka finálních prací, konečné lineární řešení

Příloha 9

Porovnání některých variant s konečným řešením

Příloha 10

Konečný výsledek práce

Příloha 1: Ukázka počátečních skic a návrhů

Příloha 2: Ukázka prvního návrhu řešení, dekorativní linie a organická textura

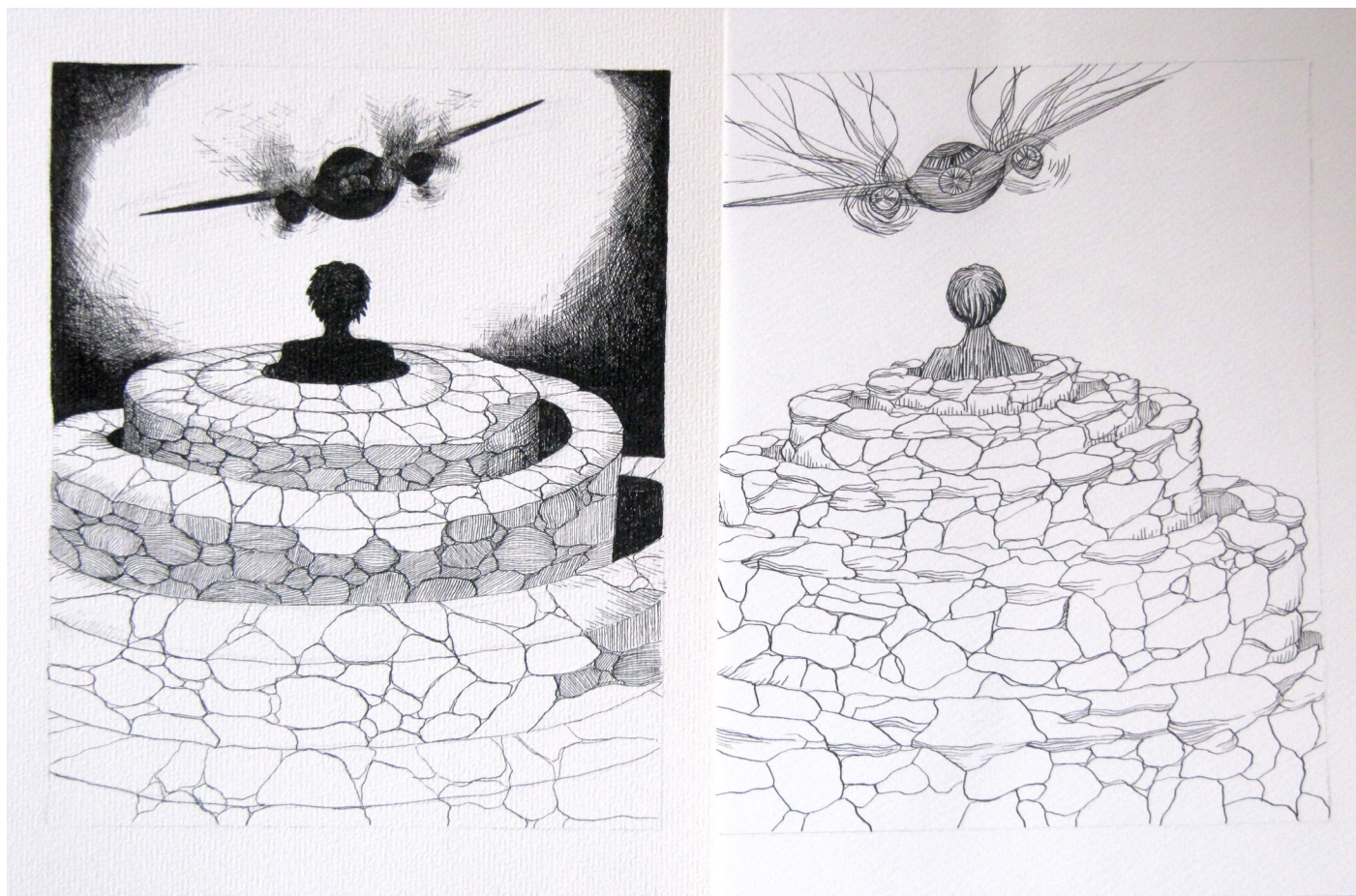
Příloha 3: Ukázka dalšího návrhu řešení, šrafura, tužka

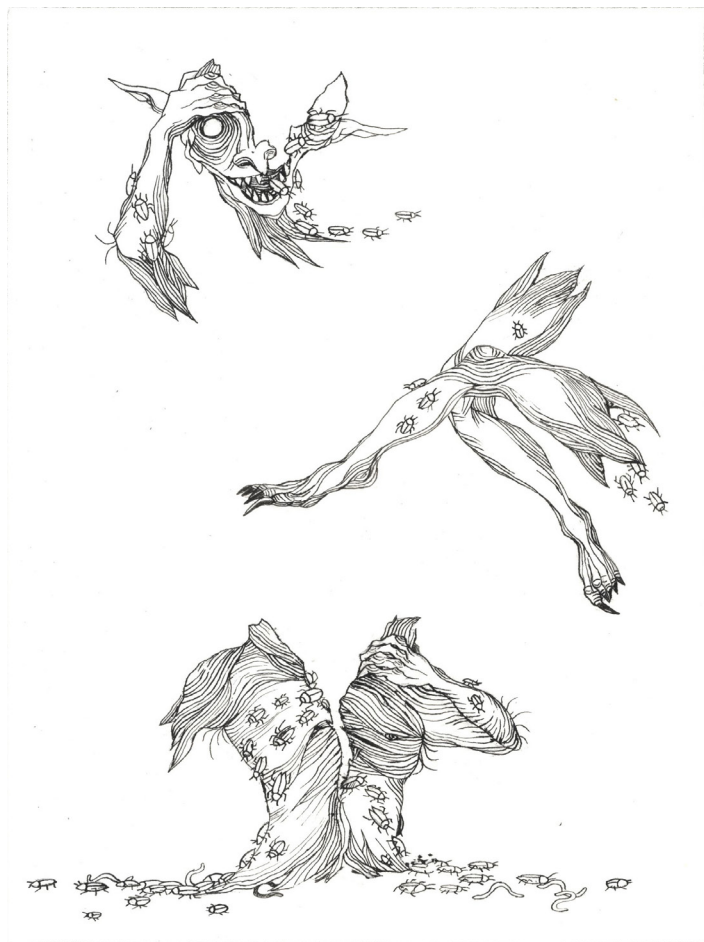
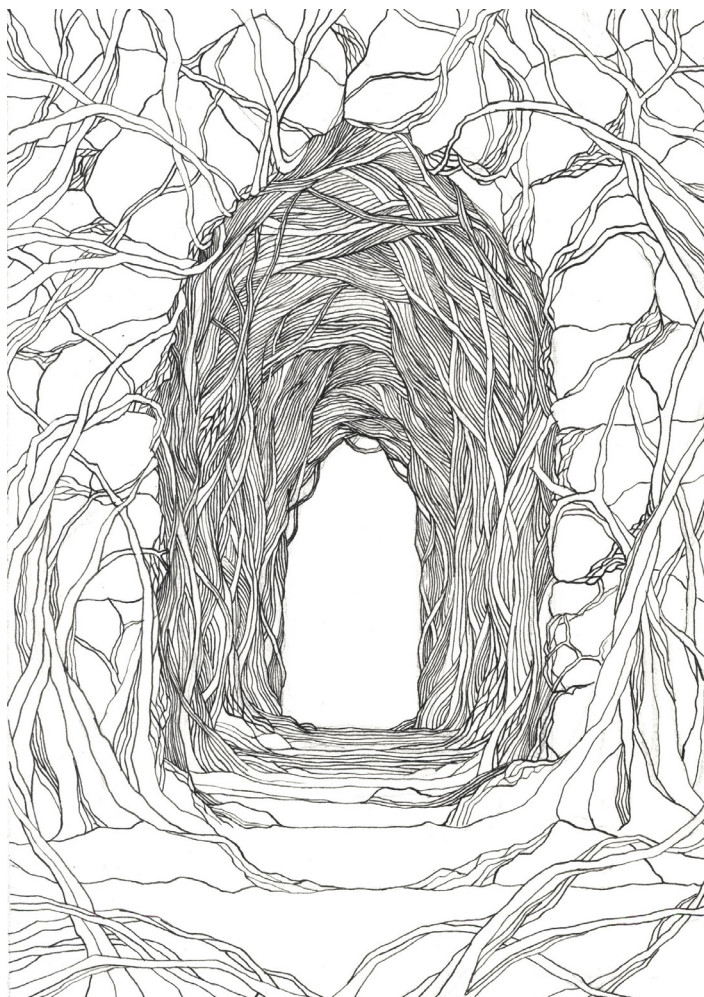
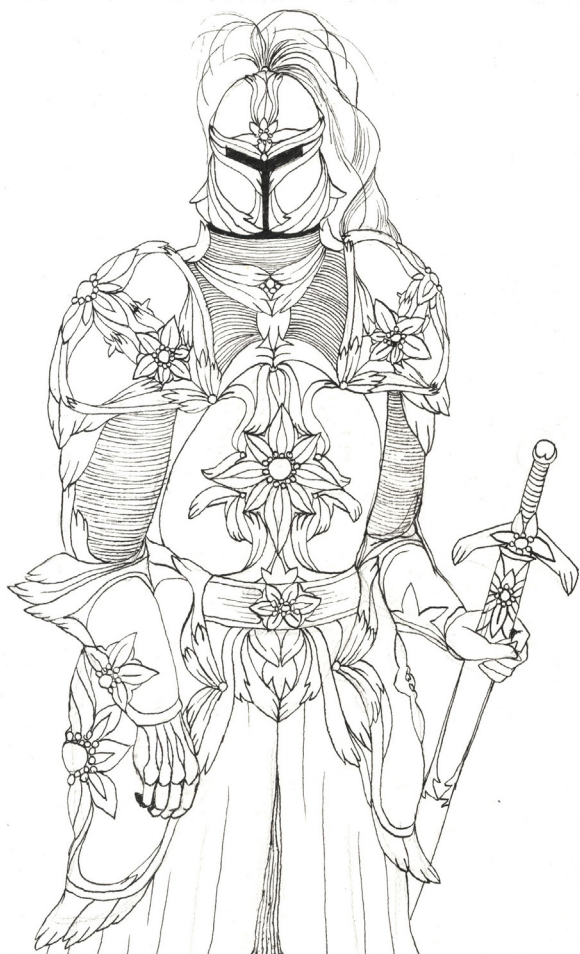
Příloha 4: Ukázka prvních verzí konečného řešení s využitím černých ploch

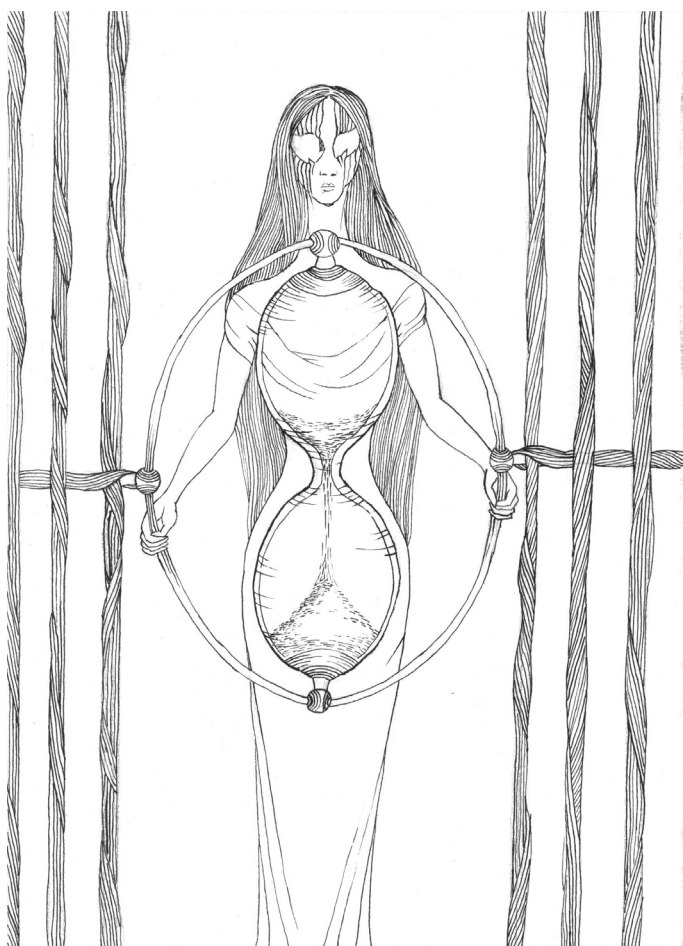
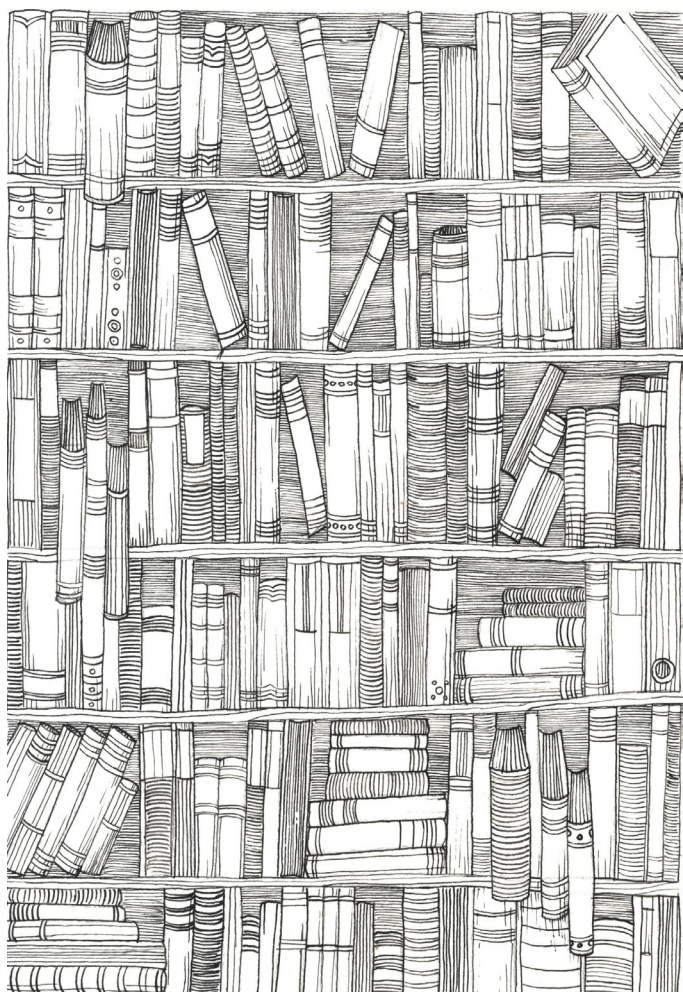
Příloha 5: Porovnání různých verzí řešení. Napravo je finální verze

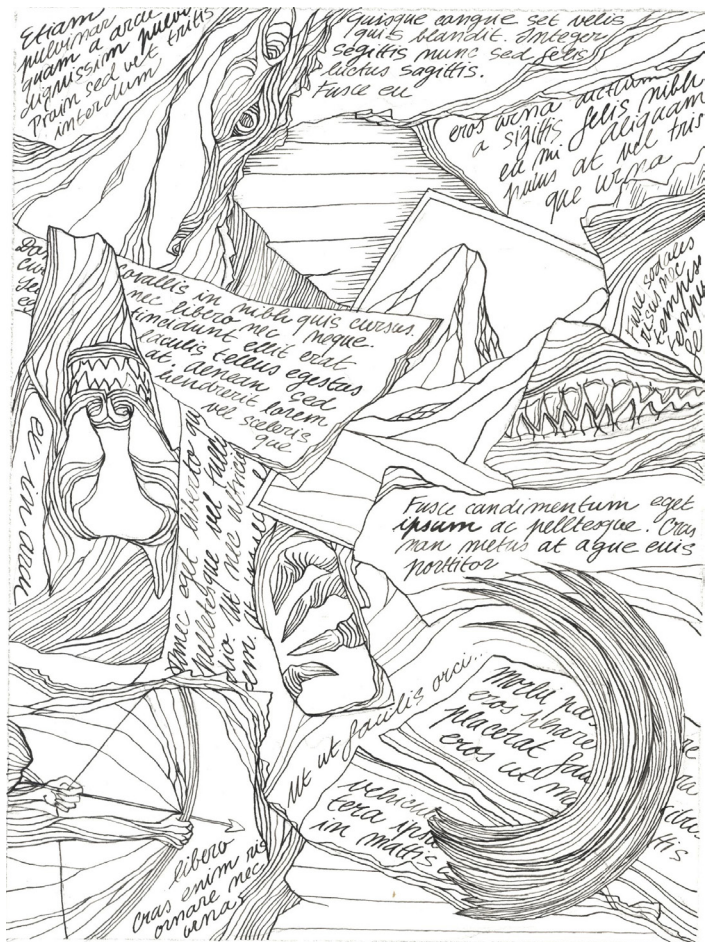
Příloha 6: Konečné řešení, ukázky ilustrací

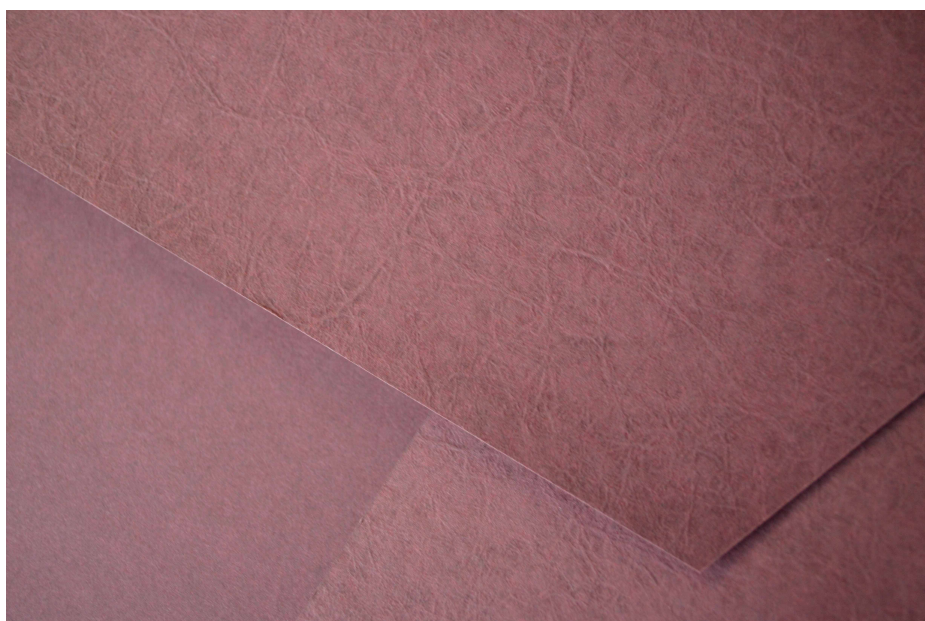
Příloha 7: Konečné řešení, ukázky ilustrací

Příloha 8: Konečné řešení, ukázky ilustrací

Příloha 9: Desky na paspartované originály

Příloha 10: Konečný výsledek práce

